UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto albano martyre. Cap[itulum]. cxxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶ De ſanctis Johāne ⁊ benedicto martyribus. Cap̄.cxxix.

IOhannes ⁊ benedictus martyres monachi camalduen̄. ordinis fuerunt ⁊ diſcipuli romualdi. Qui iuſſu othonis imperatoris ab eodē abate ad buſcalū regē ad p̄dicandū miſſi ſunt: eo ꝙ ipſe predicatores fidei ſibi petierat deſtinari. Quos idem rex in heremo aliquo tp̄e ſuſtentauit: donec linguā ſclauonicā didicerūt. Qui predicātes regem cōuerterūt ⁊ baptizauerunt. Quos rex rogauit: vt pape plurima dona deferrēt: et ſibi coronā conſecratā de manu pontificis apportarēt. Quod illi recuſantes facere dicētes ꝙ ſibi ſecularia negocia tractanda omnino nō liceret ad cellā reuerſi ſunt. Sed quibuſdā qui regis votū agnouerāt putātibus: ꝙ magnā auri ſummā ſecū haberēt: inſecuti in cella eorum ſunt iugulati: ⁊ theſauro requiſito: nihil ab eis inuētum eſt. Tunc illi facinus palliare volētes cellam incenderūt: vt cōbuſtis corpibus ipi innoxij crederentur. Sed dei virtute cella cōbuſta corpa oīno intacta p̄maſerūt. Ipi v̓o fugere volētes: ſe īde mouere nullaten⁹ potuerūt. Ubi v̓o ſanctorū iacebant cadauera: nocte apparebat lux immēſa ⁊ angelorū audiebaſ cātilena. Rex v̓o hec audiens ad locū acceſſit: ⁊ occiſores adhuc ibi inuētos cepit. Dū aūt cogitaret qualr̄ eos puniret: ad ſepulchra martyrū viciri iuberet: vt ſi eos de⁹ puniri vellet: in vinculis miſerabiliter deficerent. Sin aliter ſanctis martyribus placeret: eos mirabiliter abſoluerent. Ducti ergo ad tumulum dei virtute fractis nexibus abſoluti ſunt: ⁊ penitētes vitā heremiticam duxerunt. Rex quoqꝫ ſup̱ ſanctoꝝ corpora baſilicā edificauit ⁊ ex proprijs bonis dotauit: vbi coꝝ ſeruanſ corpa miris redolētia ſignis.

¶ De ſancto nouato diſcipulo. Cap̄.cxxx.

NOuatus diſcipulus fuit illuſtriſſimi generis vrbis rome pudētis diſcipuli pauli apoſtoli filius ⁊ frater timothei p̄ſbyteri: quoꝝ ſorores fuerūt ſcā potentiana: de qua ſupra actū eſt .xiiij. kalen. iunij. ⁊ praxedis de qua infra diceſ .xij. kal. auguſti. Hic cum patre pudenti multos paupes xp̄ianos in domo ſua refouebat. Qui eo viuēte adhuc per mēſes plurimos egritudine valida detent⁹ a beato papa pio familiariter viſitatus ⁊ ab eodem cōfortatus: diuinis ab eo perceptis ſacramentis poſt dies .xiiij. eo preſente in pace quieuit .xij. kalē. iulij. Sepultus in paterno tumulo: vbi poſtmodum pater cū ſororibus conditi ſunt.

¶ De ſancto Siluerio papa ⁊ martyre. Cap̄.cxxxi.

Siluerius papa ⁊ martyr natione cāpan⁹ ex patre hormiſda pōtifice romano agapito primo pape in ep̄atu vrbis ſucceſſit: ⁊ ſedit annū vnū: menſes quinqꝫ. Hic prim⁹ poſt beati ſilueſtri tempora ſine imp̱iali aſſenſu gothoꝝ manu eſt ſublimatus ep̄s. Theodatus ſiquidem gothoꝝ rex tunc rome degens: talem indixit clero timorē: vt qui non conſentiret electioni eius: gladio puniretſ. Hunc theodora auguſta vxor iuſtini imperatoris rogauit pro artemio patriarcha heretico ab eius predeceſſore depoſito: vt eū reſtitueret dignitati. Qui voluit conſentire. Quapropter indignata auguſta miſit per vigiliū archidiaconum romanū: quē cōſtantinopolim papa pro legatione miſerat: ad beliſariū patricium in italia cōſiſtentem vt contra papā occaſionē inueniret: quatenus de ep̄atu deponereſ. Qui teſtes falſos ſubduxit: ꝙ ſiluerius regi gothorum ſcripſiſſet: quatenus ad portam aſinariam lateranen̄. romā veniret: ⁊ ſibi beliſariū patricium traderet. Qua de re patricius eū depoſuit: ⁊ vigilius archidiaconus ip̄m veſte monaſtica induit: ⁊ iubente beliſario in pontianos ad exilium deſtinauit: vbi pane tribulationis ⁊ aqua anguſtie ſuſtentatus: poſt dies aliquot mortuus eſt: ⁊ ſepultus martyrio coronatus .xij. kal. iulij: vbi multitudo male habentium ſalui facti ſunt. Hic fecit ordinationem vnā per menſem decembris preſbyteros .xij. diacones .v. epiſcopos per diuerſa loca numero .xxx. Et ceſſauit epiſcopatus dies .xi. cui vigilius eius archidiaconus qui ip̄m relegauerat in ep̄atu ſucceſſit.

¶ De ſancto albano martyre. Cap̄.cxxxij.

Alban⁹ martyr: vt ait beda primo libro hyſtorie angloꝝ paſſus eſt in britānia tēpore Diocletiani et maximiani imperatorum. Qui dum adhuc paganus eſſet: ⁊ clericum quēdam chriſtianum perſecutores fugientem in fidem ſuā hoſpitio ſuſcepiſſet pietate ſola permotus: eius vite ⁊ exemplo ſanctiſqꝫ monitis factus eſt chriſtianus. Cum autem gentiles clericum: qui ad ſe confugerat quererent. Albanuſqꝫ ſeipſum p̱ magiſtro ⁊ hoſpite obtuliſſet: ab eiſdem capt⁹ ⁊ ad iudicem ductus eſt. Dumqꝫ chriſtum confiteri non timuiſſet: diutiſſime ceſus decollarſ

iubetur. Quem populo predilectum ad marty-
rium accedentem ſecuta eſt pene tota ciuitas:
pontemqꝫ fluminis occupauit: qua tranſire de-
bebat: vt ſic eius mortem retardarent: vel tota
liter impugnarent. Sanctus ꝟo deſiderio paſ-
ſionis accēſus orauit: moxqꝫ aqua fluminis ſub
ſtitit: ⁊ ipſe per ſiccum alueū vna cum perſecu-
toribus tranſiuit. Quo viſo miraculo miles qui
ipſum decollare debebat cōuerſus eſt. Albanꝰ
ꝟo montem trans flumen poſitum aſcendens:
oratione fuſa fontem de petra produxit: qui ibi
dem in teſtimonium eius martyrij vſqꝫ in pre-
ſens manat. Ibi igitur vna cum cōuerſo milite
decollatus eſt. Sed illo in terram cadente ocu-
li percuſſoris de eius capite pariter ceciderūt.
Sepultus eſt autem in ciuitate verilanio: que
ab anglis dicitur verlonia: ſeu verlingaceſter.
Poſt cuius martyrium paſſi ſunt aaron ⁊ iuliꝰ
legionum vrbis ciues ⁊ alij plures vtriuſqꝫ ſe-
xus cōuerſi ad deū ꝓpter miracula in eius paſ-
ſione oſtenſa: qui paſſus eſt. xi. kalen. iulij.

De ſanctis Albano epō ⁊ ſocijs martyribus. Cap. cxxxiij.

Albanus epiſcopus ⁊ vr-
ſus clericꝰ mar
tyres cōites fue
rūt ſancti theo-
niſti epiſcopi: vt infra dicet
in eius paſſione. x. kal. decē-
bris. Qui cū eodē ⁊ diſcipu-
lis eius tabra ⁊ tabrata a phi
lippēſibꝰ inſula nauſia egreſ-
ſi romam ſecum acceſſerunt: ⁊ oratiōe facta me
diolanum abierunt: ſuſcepti honorifice a ſan-
cto Ambroſio epiſcopo ⁊ theodoſio imperatore
tunc ibi degente. Inde ad gallias predicando
tranſeūtes: dum auguſtam ciuitatem deueniſ-
ſent. Sanctus vrſus a paganis comprehenſus
per multa tormētorum genera martyrium paſ-
ſus eſt. Theoniſtus ꝟo cum Albano tabra ⁊ ta-
brata diſcipulis ſuis venit ad regem roſimun-
dum: qui eos miſit ad Paulinum epiſcopū tre-
uerenſis. Indeqꝫ nauigio maguntiam adierūt:
vbi dum predicaret Albanus a gentilibus ten-
tus ⁊ flagellatus. Nouiſſime gladio ceſus eſt.
Horum duorum martyrum corpora ad prouin-
ciam venetie tranſlata in loco qui dicitur bura
num iuxta mare ſitum torcellaneñ. dioce. tumu
lata ſeruantur. Ibiqꝫ ⁊ corpus iacet tertij mar-
tyris dominici monachi: qui in iſtorum paſſio-
ne non reperiatur ſpecialiter nominatus: ab in
colis tamen ipſius loci conſocius Albani ⁊ vrſi
fuiſſe dicitur: ⁊ cum eiſdem pro xp̄i nomine cre
ditur martyrio coronatus. Paſſio horū marty-
rum ibidē agitur. xi. kal. Iulij.

De ſancto Euſebio epiſcopo ceſarieñ. Cap. cxxxiiij.

Euſebiꝰ pā-
phili: cui panphilꝰ
mater adeo amici-
tia cōiunctus extitit: vt ab eo
cognomen ſortiatur: vt dictū
eſt ſupra in paſſione pamphili
martyris kalē. iunij. Hic epūs
ceſarieñ. fuit: ⁊ ſanctitate ac
ſapiētia īſigniter claruit: mul
taqꝫ opuſcula diuina cōpila-
uit. Super geneſim libros. xx. cōpoſuit. Diuer
ſarū rerū libros. xxv. Eccleſiaſtice hyſtorie li-
bros. ix. Chronicorū canonū hyſtoriā ⁊ eorum
epithoma. Euangeliorum diaphoniā: ⁊ eorum
canones. In iſaiam lib. x. Cōtra porphiriū lib.
xxv. In quoꝝ. xviij. xix. ⁊. xx. accuratiſſime re-
ſpondet ei cōtra danielē ꝓphetā ſcribēti. Topi
corū lib. i. Apologiarū ꝓ origene lib. vi. De vi-
ta pamphili martyris lib. iij. De martyribꝰ que
dam opuſcula. In. cl. p̄s. inſignes edidit cōmē
tarios. Chronographiam terre iude: ⁊ diſtin-
ctas tribuū ſortes. Libellū vrbium: montiū: flu
uioꝝ: valliū: vicorū: ⁊ diuerſorū locoꝝ terre ſan
cte: que ſacra ſcriptura cōplectit̄. Scripſit ⁊ li
brum chronicū de tp̄ibus a principio mundi in
cohans ad tempora vſqꝫ ſua declinans. Diocle-
tiani atqꝫ cōſtātini primi tp̄ibus micās. Huma
nitatis in pace ſoluit debitū. xi. kal. Iulij. Hec
hieronymꝰ libro de viris illuſtribꝰ: ⁊ ex marty-
logio adonis ⁊ vſuardi.

De ſctā demetria ꝟgine ⁊ mar. Cap. cxxxv.

Demetria
virgo rome exor
ta filia fuit fau-
ſtini et darfoſe
⁊ ſoror martyris
bibiane: vt ſupra ī paſſione bi
biane ſcriptuꝫ legit̄. iiij. non.
decēbris. Hec cū ante impiiſſi
mū imparatorē iulianum detenta ꝓ fide xp̄i in
troduceretur in cōfeſſione domini emiſit ſpm̄.
Sepulta a iohāne preſbytero iuxta matrem et
germanā apud palatiū lucinianū. xi. kal. iulij.

De ſancto leufredo abbate. Cap. cxxxvi.

Leufredus abbas cla-
ruit tēpore iuſtiniani imperatoris ſe-
cundi. Qui parentibus xp̄ianis pago
eboraceñ. ortus relicto ſeculo prope vrbem in
parua cellula morabatur. Sed a deſiderio epō
propter inuidiam eo ꝙ in eius dioceſi ſe inclu
ſiſſet: ipſius licentia non petita tentus eſt: ⁊ in
equo contra votum ſuum leuatus: eo ꝙ nunqꝫ
equum aſcēdere propoſuiſſet ad ciuitatem ad-
ductus eſt: cōtra quem epūs inquirere diſpone-
bat. Statimqꝫ vt ad epatū perueniſt equi viſce-
ra: cui ſeruūs inſidebat: dirupta ſunt: ⁊ in terrā